19/05/2022

Μένε πιστός στο στεφάνι σου!

/ Ορθόδοξες Προβολές

Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

«Μερικοί κοσμικοί που ζούσαν αμελώς με ερώτησαν: «Πώς μπορούμε εμείς που ζούμε με συζύγους και είμαστε περικυκλωμένοι με τόσες κοινωνικές υποχρεώσεις ν' ακολουθήσουμε τη μοναχική ζωή»; Και τους απήντησα: «Όσα καλά μπορείτε, να τα κάνετε· κανένα να μη περιγελάσετε, κανένα να μη κλέψετε, σε κανένα να μην ειπήτε ψέματα, κανένα να μη περιφρονήσετε, κανένα να μη σκανδαλίσετε. Σε ξένο πράγμα και σε ξένη γυναίκα να μην πλησιάσετε. Αρκεσθήτε στην ιδική σας γυναίκα (πρβλ. Λουκ. Γ΄ 14). Εάν ζήτε έτσι, «ου μακράν εστε της βασιλείας των ουρανών» (Μάρκ. ιβ΄ 34)» (Άγ. Ιωάννης Κλίμακος, λόγ. α΄ 38).

Είναι παγίδα που σου στήνει πολλές φορές εκ δεξιών ο πονηρός: «ας ήμουνα καλόγερος. Να ζούσα ελεύθερος· με ψυχική ανάταση· με προσευχή. Να ζούσα την αληθινή πνευματική ζωή. Τώρα όμως, μέσα στον κόσμο, μπλεγμένος στη ρουτίνα της ζωής, αλυσοδεμένος με τα δεσμά της οικογένειας και των κοινωνικών υποχρεώσεων, υποχρεωμένος να λέω τα κατά συνθήκη λεγόμενα ψέματα, με το κεφάλι πάντοτε κάτω, δεν γίνεται τίποτα».

Και σου δημιουργεί ο αρχέκακος ένα άλλοθι αμέλειας: δεν κάνω τίποτε, ή κάνω ελάχιστα, γιατί ακριβώς δεν μ π ο ρ ώ να κάνω κάτι άλλο. Γιατί έτσι είναι η «κανονικότητα» της ζωής μέσα στον κόσμο. Και ησυχάζεις μ' αυτόν τον τρόπο την ένοχη συνείδησή σου. Και πείθεσαι μάλιστα ότι η χριστιανική ζωή είναι μόνο για τους μοναχούς και τους καλόγερους.

Σαν την κυρία κάποτε που απηυδισμένη από τα οικογενειακά της βάρη, από τις υποχρεώσεις της καθημερινότητας με τον σύζυγο και τα παιδιά της, μου είπε με απόλυτη σοβαρότητα: «Θέλω να πάω σε ένα μοναστήρι. Εκεί μόνο θα βρω τη γαλήνη που έχω ανάγκη. Εκεί θα ζήσω την πνευματική ζωή που ονειρεύομαι». Και το πίστευε. Και το 'χε σχεδόν αποφασισμένο.

Κι είναι παγίδα, γιατί υπάρχει αληθοφάνεια: αυτό δείχνει η πραγματικότητα των πολλών, ακόμη και των χριστιανών, των ανθρώπων της Εκκλησίας. Αλλά έτσι χωρίς να το καταλάβεις, παρασύρεσαι στην αίρεση της διάσπασης της χριστιανικής ζωής.

Στην αθέλητη και ανεπίγνωστη υποβάθμιση του λόγου του Χριστού, ή ακόμη χειρότερα, στον παραμερισμό Του από τη ζωή σου, γιατί τάχα δεν τα κανόνισε

όπως έπρεπε: ζητάει το θέλημα του Θεού, που είναι τελικά όμως μόνο για τους λίγους, για τους εκλεκτούς! Σαν να υπάρχουν δύο ευαγγέλια!

Ο άγιος Ιωάννης σε προσγειώνει, γιατί σε αγαπά: η αμέλεια της χριστιανικής ζωής στον κόσμο δεν έχει δικαιολογία, δεν έχει άλλοθι. Είσαι κοντά στη βασιλεία του Θεού, είσαι μέσα στον Χριστό δηλαδή, αν προσπαθείς στην ουσία ένα πράγμα: να κρατάς λίγο την αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Να μην τον αδικείς σε οτιδήποτε πρώτα, και ό,τι καλό μπορείς να του κάνεις, να το κάνεις χωρίς δισταγμό. Και κυρίως: αφού είσαι έγγαμος, μην ξενοκοιτάς. Μένε πιστός στο στεφάνι σου!

Δεν είπε τυχαία ο όσιος γέρων Παΐσιος: «Δεν υπάρχει δεν μπορώ. Υπάρχει δεν θέλω. Και υπάρχει δεν θέλω, γιατί τελικά δεν αγαπώ».

Πηγή: pemptousia.gr